

ANTHOLOGIE

PRIX MAURICE DE GUERIN

LO PRÈMI MAURICE DE GUERIN

LAUREATS EN LANGUE OCCITANE

Œuvres individuelles – 18 ans et plus

MEDAILLE D'OR

Pregària per las aigas

Arlette MAURY

MEDAILLE D'ARGENT

Andadas d'amor

Muriel MONTERO (DE RENGERVE)

MEDAILLE DE BRONZE

Desbordar

Jean-Louis MARRE

Encicliá

Jacques PAGES

Dit J. Amanç de Ganobre

Pregària per las aigas

Aiga suada

d'una sorga escondida
dins una tèrra fanguejada

Aiga embelinaria

d'una sanha milenaria
al mièg d'una prada enganaria

Aiga salvatja

d'un riu joiós
sus un ròc luminós

Aiga saltarèla

d'una cascada galharda
long d'una sèrra daurada

Aiga fresca

d'un teron escalprat
per un romieu cansat

Aiga serpentosa

d'una ribièra desliurada
a través plana mirgalhada

Aiga bronenta

d'un aigat gigant
entre los ostals trantolants

Aiga, Aiga, Aiga totas

fadas apairas de tresors de vida
rajatz encara sus òmes espaurugats
e sus las tèrras desganhadas

Arlette MAURY

Médaille d'Or

Andadas d'amor

La mea cançon qu'ei dilhèu ua legenda,
La deus desbordaments misterios de l'amor.
Un cop èra ua hemna qu'abitava
Dens un arriu. Qu'aimava de tot lo son còr
L'òmi qui a còps passava près de l'aiga,
Dont lo cristau èra un miralh entaus cèrvis.
Amorosa tanlèu, tanben malurosa :
Ne sabèva pas com sedusir los òmis.
Ailàs lo beròi ne la vedè pas jamei,
Pr'amor qu'estava tròp gran entà se corbar.
E, fièr, s'espiava pas dens l'aiga jamei.
Que plorava, la beròj', dinc a l'arriu plear.
Mes l'azard qu'estó de la beròja l'aliat :
Un dia, hasèva plan caud, tant caud, a l'estiu,
Que l'òmi distreït, mensh aucupat qu'assadat,
Voló béver l'aiga fresca d'aqueth arriu.
Viu la hada : e com priglat, qu'est' encantat.
Tot çò qui torna ua hemna desirabla,
Que lo possediva : l'esperit, la beutat,
Lo son peu long flotant a l'entorn d'era,
Desvelant lo son còs, com plantas sedosas,
La gràcia de lo dia qui punteja,
L'estiglanta blancor de las soas espatlas.
Mots d'amor sincèrs que'u chebitejava.
Tanlèu l'òmi, conquistat, mei qu'amorós.
Que pensav' a l'endehens : « Estau maridat !
Ah ! Qué har ? E soi vertadèrament urós ?
Ah ! E me senti presonèr o comolat ?
Dens l'escur e lo silenci de las nueits,
E ressentissi desirs, envejas, dobtes ?
Ont son la vita, l'amor de los mens sauneis ? »
Alavetz se getè dens l'arriu e los braces
De la beròja. Alara nat ne l'a revist.
Tots ací saben qu'estó urós a jamei...
E qu'aquò pòt arribar a tots los òmis :
Cadun a ua sola vita, pas mei.

Muriel MONTERO (DE RENGERVE)

Médaille d'Argent

Desbordar

Capable del melhor coma del pièger
Es l'espandida de mon capital.
Crei plan brave mortal
Que soi pas un don màger.

Me servissi pasmens de la natura
Per vos tornar la vida dura.
Flumes, ribièras e rius rurals
Son mos adjunts principals.

Mas es tanben amb delici
Que de me servir pòdi
D'una simpla caçairòla bassa
Per far lo marjassa.

Un limit plan marcat
Un cai qu'un batèl deu quitar,
Un expausat mal agençat
Ajudan a me manifestar.

Sens oblidar que dins l'espòrt
O ben en fasent la batèsta
Permeti a l'autre antagonista
De l'emportar naut e fòrt.

Mas ai tanben un bon costat
Que me fa èstre perdonat.
Qué siá de jòia, de vitalitat
De passion o de generositat,

Sublimi tot un cadun
Per que siá fòra del comun,
Per que se distingisca en plan
Dins los actes de son quotidian.

Pensi, l'anatz devinar,
Que me pòdi pas mai amagar.
Devi donc vos confessar
Que mon nom es "Desbordar".

Jean-Louis MARRE

Médaille de Bronze

Encicliá

Encara e encara, lançarai calhaus a l'aiga
E se aquò pareis infantil, sembla bufèc,
Pr'aquò res de mai plasant
Que de far ronds dins l'aiga !
Un jorn venent, fargarai lo cercle perfièch, l'arredondit inegalable.

Encara e encara escalprarai de Poesia
E se aquò pareis gaminòt, sembla van,
Pasmens res de mai agradiu,
Qu'escrincelar Poesia,
Un jorn venent, traparai la frasa mannada, la formula estordissenta.

Encara e encara, escriurai en Òc,
E se aquò passa per mainadet, mai que mai illusòri,
Res de mai congostós
Qu'escriure en Òc.
Un jorn venent, capitarai lo complit, l'inegalable

Qu'una fòrça cal, qu'una constància
Per renonciar pas,
Quand t'empòrta lo quotidian ,
E te barra l'agach del vesin,
Quand de sosten, n'as pas,
E te dison « laissa anar »

Qué de mai pueril ? Qué de mai frivòl ?
Qué de mai vesiat ?
Mas pasmens, cada còdol getat a l'aiga
Falha lo miralh, inícia una èrsa novèla

Coma bròca e bròca fa fagòt
Èrsa e èrsa movement fa !
De ton endalièra
Ajusta ton còdol al meu,
Apond ta poesia a la meuna.

Ara que tot s'endemesís e s'esquiüça,
La lenga demòra lo miralh de l'arma.
Encara e encara, lançarem calhaus a l'aiga,
Brigalharem lo miralh de las evidéncias.
Encicliás faràn onda de mar,
E nòstras rebombetas inlassablas, cambiaràn l'arma del mond.

Jacques PAGES
Dit J. Amanç de Ganobre
Médaille de Bronze

Œuvres individuelles – Adolescents 12-17 ans

MEDAILLE D'OR

La ribièira d'esmòus

Aubin ROTUREAU

MEDAILLE D'ARGENT

Amor

Coline REYNES-MALABARD GANE

MEDAILLE DE BRONZE

Esperit Somiaire

Célestin MILLE

La ribièira d'esmòus

Dins lo cors d'una ribièira de bèls esmòus,
Ont l'aiga dança e raja, dins sa corsa,
Se mèsclan amor, colèra e tristessa,
Coma un vent que traça son passatge nòu,

I a l'esperança qu'esclaira lo camin,
La tristessa que lagremas crèan torrent,
La peur que nèga l'aventura del corrent,
L'allegria que brilha al solelh matin,

La jòia cascadeja de demesiment,
La sabiesa, traca-traca bota d'òrdre,
Enfin la folia per plenament viure.

Aqueste riu debòrda d'estrementiment,
Nos fa present de sas maravilhas a presar,
Qu'alenam, que sèm, que nos daissam navegar.

Aubin ROTUREAU

Classe de 4ème du Collègi Calandreta del Pais Tolzan

Médaille d'Or

Amor

Comencèrem doçament
Tal un riu que rosegà
Tot d'un còp un cambiament
Nòstre amor que se nèga

M'empòrtas tal un flumi
Que dança dins mos sòmis
Mas mon amor es atal
Demorará un detalh

Ta tendressa partís al vent
Inonda mas pensadas
M'empòrta de pel corrent
Pren la plaça lentament

Soi dejós las cascadas
Vesi l'escuresina
Qua davala en plovina

Adiu, partissi enfin
Cap al desirat destin.

Coline REYNES-MALABARD GANE

Classe de 4ème du Collègi Calandreta del Pais Tolzan

Médaille d'Argent

Esperit Somiaire

Mon còs es pesant amb una tristessa brava
Coma una darrèra pensada que se clava
Cada jorn sembla long, coma un sòmi perdut
Ont l'esperança s'estavanís de ieu.

Lo temps passa lentament, mas, mon esperit, res es marrit
Cada pensada es pesada, cada idèa es balhada
Lo monde es dins una nuèch que sembla sens fin
E çò que cèrqui sembla fugir de ieu.

M'enaigui d'emocions, de sentiments
E ieu me'n nègui de debòrdaments.

Célestin MILLE

Classe de 4ème du Collègi Calandreta del Pais Tolzan

Médaille de Bronze

Œuvres individuelles – Enfants moins de 12 ans

PRIX ESPOIR

Emocion !

Charly VIALA-SANCERNI

EMOCION !

Desbordar d'emocions

Vos es ja arribat.

Desbordar de jòia,

Desbordar de colèra e de paura,

Desbordar de tristessa,

Las larmas desbòrdan de tos uèlhs

La colèra desbòrda e monta en tu.

Siás a tot copar,

Siás a desbordar,

Se cal apasimar,

I vas capitair.

Siás suspres, i a un present per tu

Es un peis roge,

Ton peis roge te sorís,

Te rend urós, astruc,

Lo botas dins un bocai,

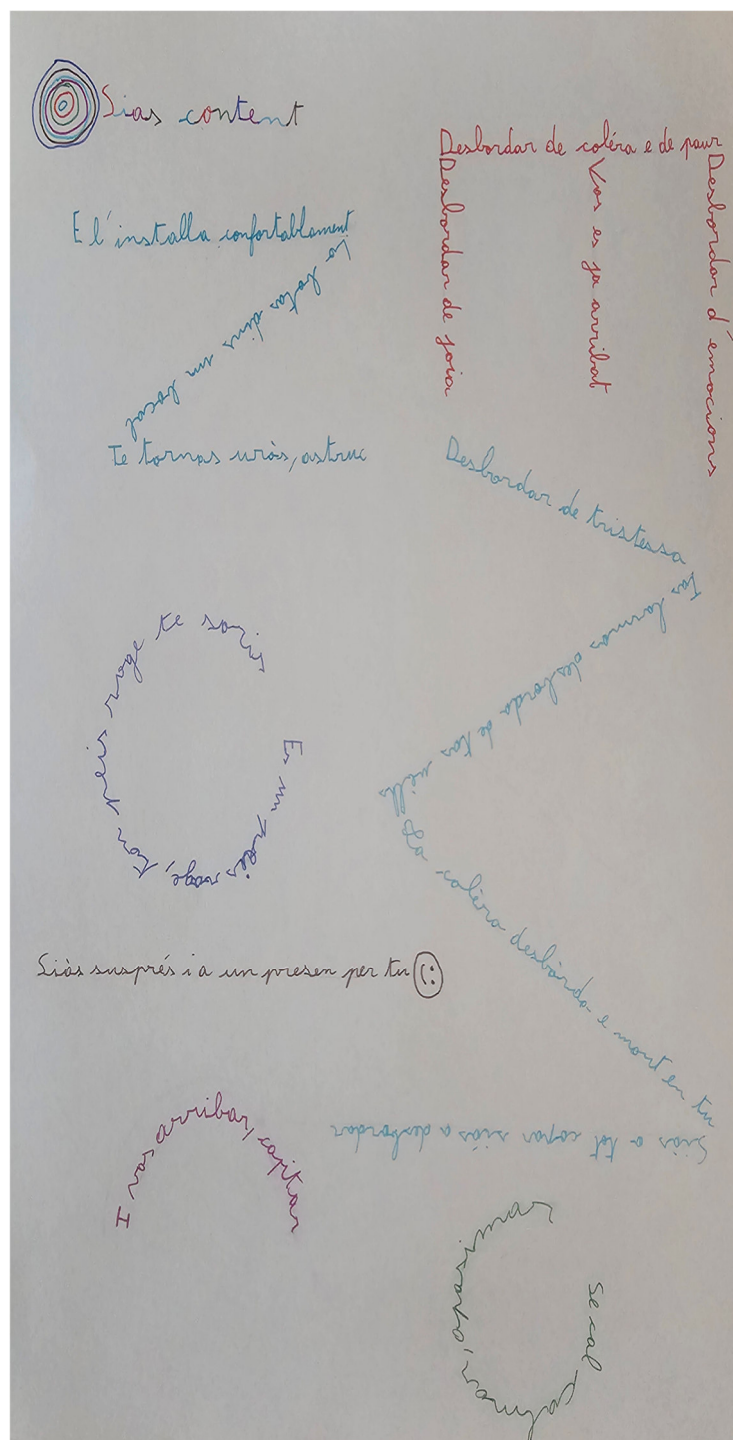
E l'installas confortablament,

Aquí siás content.

Charly VIALA-SANCERNI

Classe de 6ème au Collège Bellevue à Albi

Prix Espoir

Œuvres collectives – 18 ans et plus

MEDAILLE D'OR

Pichòta gota de qu'as fach !

**Serge LABATUT, Bruno BOYER, Michel GONIN, Gilbert ROMECH et
Michel VILLENEUVE**

MEDAILLE D'ARGENT

Pluèja

**Anne-Caroline GARCIA-CROS, Nicole BATUT, Jean-Claude BATUT,
Michel GONTIE, Geneviève REI et Olivier TRALLERO.**

Pichòta gota de qu'as fach !

A
la
prima
una gota
de rosal nais,
limpa sus la fuèlha
s'engulha dins las èrbas
e tomba lèu pel sòl umorós.
Puèi una autra, encara una autra.
Alara un rajòl espelís, se met a córrer
e a sautar coma un cabrit, per la prada
que verdeja al solelh del mes de març.
Se'n va totjorn contra capval, tot urós
de descobrir un mond desconegut
que se dobrís davant el,
tot nòu.

Darrèr las pèiras,
De miriadas de fials d'aiga
S'amolonan coma raïces,
A l'ombra dels fauses,
Lo corrent s'amassa,
Creis lo torrent,
Escapant entre los ròcs,
Pels travèrses del bòsc.
Sauta los bartasses
E seguís son camin.
Gròssa dels gaudres
que davalan la sèrra,
La ribièra se confla a l'estrech dins la maire,
A grands remolins roges de lòsa los arbres capvira,
E de la riba nafrada s'escapa lo ronfle barrutlaire.

Se descadenan d'èrsas dins lo brisum de l'albareda.
Lo fluvi desmairat, carreja d'arbres, de bestial negat.
Dins lo cèl clavat d'astres se lèva la luna redonda.

Lo lum feble aluca de beluguetas, flamas rojas
De l'infèrn negre. Lo fluvi a trobada la libertat.
Un tarrabastal se fa jol brutalitge de las èrsas.

L'aiga assauta las parets. L'ostal calossut tremola.
La familha tota monta sus l'acrin del teulat.
Las parets se desbastisson, s'avalisson fin finala.

Dempuèi, dins l'onda, las trèvas dançan sens patz.

Serge LABATUT (animateur), Bruno BOYER, Michel GONIN, Gilbert ROMEC et Michel VILLENEUVE

Atelier d'écriture du Centre Culturel Occitan de l'Albigeois

Médaille d'Or

Pluèja

Soi la pluèja : tota la natura vessa de jòia jos mas gotas : los cagaròls sortisson
lors banas, las granhòtas renan, los guits cancanan, l'èrba torna verdejar, los
campairòls creisson.

Plòu encara.

La tèrra dels camps es gavada d'aiga. Los drens desgobilhan e emplenan los valats.
Los rivatèls e los rius conflan.

Plòu totjorn.

E ara, ont vau anar ? Me pòdi pas mai infiltrar ! Ma sola sortida es sautar las ribas
e quand arribi en vila, nègui e empòrti tot sus mon passatge. Res m'arrèsta pas !
Carregi veituras, pobèlas e tot un fais de lordièras que trigossavan per las
carrièras.

Ai pas d'autra solucion !

Perqué ?

L'accion de l'òme m'a pas facilitada la tasca en m'empachant de m'escórrer
tranquillament e pasiblament.

Dempuèis que l'òme es òme, vessa d'imaginacion per tot modernizar sens agachar
las consequéncias.

Ça que la, la natura aurà totjorn lo darrièr mot.

**Anne-Caroline GARCIA-CROS (animatrice), Nicole BATUT, Jean-Claude BATUT,
Michel GONTIE, Geneviève REI et Olivier TRALLERO.**

Atelier d'écriture de Cuc-les-Vielmur

Médaille d'Argent

Œuvres collectives – Adolescents 12-17 ans

MEDAILLE D'OR

Riu

Thelma GONZALEZ BELMONT et Eléonore BLANC-CHEVRIER

MEDAILLE D'ARGENT

Las vacances

Charlie-Anne GILLOT PRADALIER et Cassandre VAZEILLE-DEGUEURCE

MEDAILLE DE BRONZE

Lagremas de vida

Augustin CRESPIY et Léni ANTHOINE-MILHOMME

PRIX ESPOIR

Sòmi

Aurore BOISGONTIER MAGRO et Emmy CUTAYAR

L'aigabèla

Téo SANGER et Merlin RICATEAU-LATOIR

Riu

Las parets èran nautas, las digas estancas,
Tenent los flumes, los rius de sas esmogudas.
Cada onda en ela, coma d'èrsas grandas,
Venon retustar sus las parets ja fendudas.

L'aiga s'amolona, las òscas s'espandisson,
Jol pes de la pluèja, lo pes dels plors amagats,
Lo fuòc dels sentiments enterrats que sorgisson
Per rompre las cadenas del seu còr embarrat.

Los flumes, remolins, passan totas las pòrtas.
Sa pensada resondís, e res pus l'arrèsta.
Las parets s'abolisson, las digas son mòrtas,
E l'anma debòrda, ara serà onèsta.

Thelma GONZALEZ BELMONT et Eléonore BLANC-CHEVRIER

Classe de 4ème du Collègi Calandreta del Pais Tolzan

Médaille d'Or

Las vacances

En aquel jorn de fin de junh
Mon còr debòrda coma un flum
E sentissi las vacances

Lo perfum de la libertat
M'emplena de vivacitat
E sentissi las vacances

Pel fenestron de la classa
Vesi lo solelh que passa
E sentissi las vacances

Mon èime debòrda mon cap
Ma jòia capvira son tap
E sentissi las vacances

Foguèron tant esperadas
Aqueles grandas vacances
Lo flum dels enfants debòrda
Dins las carrièras grandas
Tota aquela jòia me nèga
Davalà en cascadas.

Charlie-Anne GILLOT PRADALIER et Cassandre VAZEILLE-DEGUEURCE

Classe de 4ème du Collègi Calandreta del Pais Tolzan

Médaille d'Argent

Lagremas de vida

Deguns aquel ser per l'empachar de plorar,
Deguns es pas vengut lo sarrar a plen braç.
Perque sa maire tarda, pòt pas encapar,
Dins la nuèit fosca, cèrca sa votz e son pas.

Sus la tomba muda, ven son plor l'inondar,
Perlejant, una sorga greilha del rocàs.
L'aiga sauta, fugís, e se vòl asondar,
De riusset a torrent, lèu arriba en bas.

Es al solelh colc, davant de lilac en flors
Que la ribièira se fa flumi de nolors.
Dins sas aigas, se miralha l'astre morent.

En s'estirant, se desplega e s'expandís
Per venir une mar que tòca al paradís.
Lo dròlle, per rejónher sa maire, embarca al vent.

Augustin CRESPIY et Léni ANTHOINE-MILHOMME

Classe de 4ème du Collègi Calandreta del Pais Tolzan

Médaille de Bronze

Sòmi

Quand te vèsi,
Desbòrdi de jòia,
Si que non, amb tu, m'envòli,
Sens tu, desbòrdi,
Amb la nòstra inspiracion
Las pòrtas del monde son dobèrtas
Nos demòra pas qu'a s'envolar
Cap als nòstres sòmis,
Escotam la musica creada per la vida,
Nos fa desbordar d'emocions,
Prenèm de recul sus las nòstras causidas,
Se demandam perquè existissèm...

Aurore BOISGONTIER MAGRO et Emmy CUTAYAR

Classe de 4ème au Collège Bellevue à Albi

Prix Espoir

L'aigabèla

La pluèja tomba fòrt, lo cèl es escurcit
Lo riu s'afoga lèu, lo vent a plan seguit
Las vinhas son negadas, los cants son engolits
Los camins s'avalisson, lo riu brama un crit

Los arbres son tombats dins l'aiga sens pietat
Las pèiras viran luènh, l'aiga a tot portat
Es lo desbòrd en folia qu'empòrta tot
Que dança dins son lièch, que trenca sens un mot

Lèu lo cèl s'apasima, e torna lo solleh
L'aiga se'n va suauda, e l'èrba monta al cèl
Los prats s'enflorisson, e l'ausèl se fa gent

La tèrra a ja patit, mas torna florir
Coma aprèp lo desastre arriba lo sospir
Lo riu canta doçament, en jogant amb lo vent.

Téo SANGER et Merlin RICATEAU-LATOUR

Classe de 4ème du Collègi Calandreta del Pais Tolzan

Prix Espoir

Œuvres collectives – Enfants moins de 12 ans

MEDAILLE D'OR

Sul camin

Julien CATHALA, Pablo NOLY et Renault MATHEO

MEDAILLE D'ARGENT

Las Emocions Desbòrdan

Loïsa BAYSSIERE, Andréa MAUREAU et Léa SAUNARD

MEDAILLE DE BRONZE

A la broa de Tarn,

La classa L de la Calandreta d'Albi

Sul camin

Sul camin soi estressat, agotat, enrabiāt,
Dèvi tornar trabalhar,
I arribi tot es desordonat,
Ai enveja de tot copar.

Sul camin del tornar, liurat de ma jornada,
Daissi l'imaginacion desbordar,
Inventi de causas, incrediblas e variadas,
Daissi l'inspiracion desbordar.

Arribi a l'ostal, fòrça alassat,
Me repausar es una necessitat.

Julien CATHALA, Pablo NOLY et Renault MATHEO

Classe de 6ème au Collège Bellevue à Albi

Médaille d'Or

Las Emocions Desbòrdan

Las emocions m'envasisson,
Me sentissi en colèra e al encòp al fons del abís.
Cossí pòdi far ?

Ma cascada d'emocions es tròp bèla,
Ensagi de me liurar,
De mas emocions ; mas embelisson de jorn en jorn.

Ensagi volontàriament de me destacar d'èlas,
Las aclapan al fons de mon èsser e aquò me destrusís,
Me brutla de l'interior.

Me bati contra mas emocions mas son de mai en mai potentas,
Ganhant de terrenh pichon a pichon.
Desbòrdi !

Loïsa BAYSSIERE, Andréa MAUREAU et Léa SAUNARD

Classe de 6ème au Collège Bellevue à Albi

Médaille d'Argent

A la broa de Tarn,

Cada jorn, gaiti per la fenèstra
L'aiga desbòrda, m'empòrta dins mas
pensadas.
Al-delà de l'asuèlh, sòmii al camin de l'aiga
Que pòrta la vida a ma familha.
De las ribas de Tarn, vesi la catedrala.
Las pèiras rojas pòrtan las marcas de l'istòria,
d'una cultura millenara...
L'aiga desbòrda e mon cur tanben.

La classa L de la Calandreta d'Albi

Médaille de Bronze